วรายุทธ สุระนรากุล. 2549. คุณสมบัติของแบคเทอริโอซินที่สร้างโดยแลกติกแอสิดแบกทีเรียที่แยก

ได้จากอาหารหมัก. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. [ISBN 974-626-707-8]

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อ.คร. สัมภาษณ์ คุณสุข, รศ. คร. พงศ์ศักดิ์ รัตนชัยกุลโสภณ

บทคัดย่อ

้จากการคัคเลือกเชื้อแลคติคแอสิดแบคทีเรียที่สามารถสร้างแบคเทอริโอซินได้จากตัวอย่าง แหนมโดยวิธี swab-paper disc พบว่ามีเชื้อแลกติกแอสิดแบกทีเรียจำนวน 49 ไอโซเลต ที่สามารถ ยับยั้งการเจริญต่อเชื้อจุลินทรีย์ทคสอบ Leuconostoc mesenteroides TISTR 473 ใค้ เมื่อนำเชื้อ ทั้ง 49 ไอโซเลต ไปทำการสกัด plasmid พบว่ามีเพียงเชื้อแลกติกแอสิดแบกทีเรียรหัส NO5 เท่านั้น ที่มี plasmid ขนาค 2.5 kb โดยเชื้อคังกล่าวถูกตรวจสอบว่าเป็นเชื้อ *Lactococcus* เมื่อทำการศึกษา ้ความสามารถในการยับยั้งการเจริญต่อเชื้อจุลินทรีย์ทคสอบของแบคเทอริโอซินที่ผลิตโดยเชื้อ แลคติดแอสิดแบกที่เรียรหัส NO5 โดยวิธี swab- paper disc พบว่า แบคเทอริโอซินสามารถยับยั้ง ใด้เฉพาะเชื้อแบกทีเรียแกรมบวกเท่านั้น ซึ่งได้แก่ Bacillus cereus ATCC 11778, Bacillus subtilis TISTR 008, Streptococcus pneumoniae DMS 5851, Streptococcus pyogenes ATCC 12384, Staphylococcus aureus ATCC 25923 และ Leuconostoc mesenteroides TISTR 473 จากศึกษา กลไกการทำงานของแบคเทอริโอซินโดยการนำเซลล์ของ L. mesenteroides TISTR 473 ที่ถูกยับยั้ง การเจริญโดยแบคเทอริโอซินมาศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนชนิดส่องกราคพบว่าเซลล์ ้ดังกล่าวไม่มีการเปลี่ยนแปลง เมื่อทำการศึกษาคุณสมบัติของแบคเทอริโอซินที่ผลิตโดยเชื้อ แลคติดแอสิดแบกที่เรียรหัส NO5 พบว่าแบคเทอริโอซินดังกล่าวเป็นโปรตื่นที่มีน้ำหนักโมเลกล ประมาณ 10 kDa สามารถทนความร้อนได้ที่อุณหภูมิ 121 °C เป็นเวลาอย่างน้อย 15 นาที ทำงานได้ ในช่วง pH ตั้งแต่ 2 ถึง 9 และทนต่อสารเคมีชนิดต่างๆ ที่ความเข้มข้น 1 mg/ml ใด้ เช่น toluene, acetone, acetic acid, 95% ethanol, isopropanol, chloroform, EDTA, SDS เชื้อแลกติกแอสิค แบคทีเรียรหัส NO5 สามารถผลิตแบคเทอริโอซินได้สูงสุดซึ่งมีค่าเท่ากับ 1,280 AU/ml หลังจากที่ ทำการบ่มเชื้อคังกล่าวเป็นเวลา 7 ถึง 8 ชั่วโมง จากการศึกษาความสามารถของเชื้อแลคติคแอสิค แบคทีเรียรหัส NO5 ในการเจริญในสภาพแวคล้อมคล้ายกรคในกระเพาะอาหารและในสารละลาย ้น้ำคีพบว่าเชื้อคังกล่าวไม่สามารถเจริญได้ในสารละลายกรค และเจริญได้เพียงเล็กน้อยใน สารละลายน้ำดี เมื่อตรวจหาตำแหน่งยืนสำหรับแบคเทอริโอซินของเชื้อแลคติดแอสิดแบคทีเรีย รหัส NO5 พบว่ายืนคังกล่าวเป็นยืนที่น่าจะอยุ่บน plasmid

Warayut Suranarakhun. 2006. Characterization of a Bacteriocin Produced by Lactic Acid

Bacteria Isolated from Fermented Foods. Master of Science Thesis in Biology,

Graduate School, Khon Kaen University. [ISBN 974-626-707-8]

Thesis Advisors : Dr. Sumpars Khunsook, Assoc. Prof. Dr. Pongsak Rattanachaikunsopon

ABSTRACT

Lactic acid bacteria (LAB) isolated from Nham were screened for bacteriocin production by swab-paper disc method. Forty nine isolates of LAB were found to be able to inhibit Leuconostoc mesenteroides TISTR 473. Of all selected bacterial isolates, only one isolate, designated as NO5, harbored a plasmid of 2.5 kb in size. The bacterial isolate was identified as Lactococcus. LAB NO5 was tested for its inhibitory activity against a variety of indicator organism. It was found that the bacterial isolate inhibited only gram positive bacteria including Bacillus cereus ATCC 11778, Bacillus subtilis TISTR 008, Streptococcus pneumoniae DMS 5851, Streptococcus pyogenes ATCC 12384, Staphylococcus aureus ATCC 25923 and L. mesenteroides TISTR 473. By using scanning electron microscopy, no change was observed in cells of L. mesenteroides TISTR 473 treated with bacteriocin of LAB NO5. The bacteriocin was shown to be a protein with a molecular weight of approximately 10 kDa. It was resistant to heat treatment at 121 °C for at least 15 min and to various chemicals at a concentration of 1 mg/ml such as toluene, acetone, acetic acid, 95% ethanol, isopropanol, chloroform, EDTA and SDS. Its activity was stable over a wide range of pH (from 2 to 9). The highest bacteriocin activity 1,280 AU/ml, was detected after the culture of LAB NO5 was grown for 7 and 8 h. LAB NO5 was shown not to grow in artificial gastric juice, but its growth was detected at low level in MRS containing bile acid. The localization of bacteriocin gene was also studied. It was found that the gene was likely to be located on the plasmid.